LIKOVNA KOLONIJA MIMICE

Via Artistica

NOINA ARKA, *akad. kipar Frane Šitum 2018.*

Zahvala

Posebnu zahvalnost dugujem Bogu Ocu Sinu Isusu Kristu koji je jednom davno, prigrlivši me u svoj nebeski zagrljaj ostavio trajan biljeg na mojoj duši i nepresušnu žudnju da mu stvaranjem i otkrivanjem ljepote uzvratim. „Sve što započneš u moje ime, pomoći ću ti ostvariti", ovu jasnu misao primila sam u svoje srce u toga trenutka.

Taj mistični doživljaj ostao je temeljna vodilja Likovne kolonije „Mimice" u čijem su se okviru redali projekti, oživotvorile vizije, oblikovale zbirke umjetnina jedna za drugom. I tako smo, nakon 30 godina, došli tamo gdje smo sada: do Vie Atristice.

Posebnu zahvalnost dugujemo **gradonačelniku grada Omiša, gospodinu Ivi Tomasoviću, dogradonačelnici gospođi Rini Marušic** i njihovom timu, koji su prihvatili ideju da se na pomalo neobičan način - umjetnosti i ljepotom, borimo protiv divljih deponija i devastacije ovoga našega predivnoga krajolika. Zahvaljujemo **gospođi Petri Bartulović, direktorici TZ Omiš**, koja je od samog početka svesrdno zagovarala realizaciju ovog projekta, **gospodinu Petru Buljeviću, ravnatelju Centra za kulturu grada Omiša,** koji nam je svojom stručnošću i ljubavlju za lijepo bio i ostao velika podrška i poticaj. Potom našim brojnim partnerima koji su svojim doprinosom stalno dodavali svoje kamenčiće u ovaj naš zajednički mozaik, čineći ga uvijek i bogatijim i našim.

Veliku zahvalnost dugujemo svima onima koji su darovali dijelove svojih parcela kako bi postale javno dobro i time se uspješnije štitile od devastacije**: nasljednicima Pere Galinova Ljiljani, Nedi, Jadranki i Ivani i Jeleni Ilijinoj; Špiru Rudinu, Goranu Tominu, Zoranu Pere s mora, Zlatku Mediću, Tonču Bauku, Milanu Staniću.**

Zahvala ide i **gosp. Siniši Kekezu pjesniku i novinaru Slobodne Dalmacije,** koji je pomogao da medijska slika Vie Artistice dopre u širu javnost, te **gosp. Joški Stelli, direktoru TZ Splitsko-dalmatinske županije** koji je prepoznao mogućnosti i vrijednost pojekta Via Artistice koji se savršeno uklapa u **Cikloturizam** kojeg on zagovara.

Kao što smo i mi od naših starih baštinili zemlju i međe, ime, zajedništvo, Vjeru, solidarnost, vještinu, inovativnost, tako će i naši budući naraštaji i svi oni koji budu posjećivali ovaj prostor, baštiniti od nas Via Artisticu ovaj neobičan spoj zajedništva, inspiracije, ljepote i radosti darivanja.

Zahvala

Perislavu Mimici, Neni Mimici, don Zvonimiru Mijiću, Dinku Dinčiću, Mati Sovulju, Svjetlani Buljević, Borku Gunjači, Vjeki Mimici, Petri i Peri Mimici, Čedi Mimici, Maji Signer, Jadranki Mimici, Katici Mimici, Korneliji Bajalo, Riti i Dr. Raimundu Maier, Jasenki Krnić, Anti Bakavcu, Miru Piteši, Katici i Josipu Žuljević, Karelu Kubelki, Trix i Berry van Hoof, Guntheru Woithe, Michaelu Pirner, Juergenu i Petri Elsner, te umjetnicima kiparima Peri Jakšiću, Ivanu Jakšiću, Lovri Jakšiću, Zlatku Jakšiću, Daslavu Petroviću, Anti Brkiću, Jošku Čizmiću, Antei Biskupović, Ivanu Paviću, Emilu Trutniću, Mati Turiću, Frani Šitumu, Higu Brusi, Vinku Pešordi i Dušanu Bučaru.

Za LkM Mladenka Mimica

IMPRESSUM:

Tekstovi: Petar Buljević prof., Kornelija Bajalo, don Zvonimir Mijić, Mladenka Mimica

Fotografije: Borko Gunjača, **Tisak**: Tiskara Kovačić, **Naklada**: 300 kom., **Priprema kataloga**: Anja Kovačić i Mladenka Mimica, **Izdavač**: Likovna kolonija „Mimice", **Godina**: Mimice 2019.

www.likovna-kolonija-mimice.org

Uvod

Pogledate li kroz šupljine nekih kamenih skulptura, koje već s mimičke rive, Punte i prostora oko dućana i crkve najavljuju *Via Artisticu*, osjetit ćete kako vas kroz kameni okvir prožima punina mediteranskog pejsaža, čiju tisućuljetnju ljepotu, tradiciju i snagu baštine naše Mimice. Upravo je ovaj osjećaj dubokog štovanja prostora Likovnoj koloniji Mimice trasirao ideju o stvaranju *Via Artistice* na staroj mimičkoj cesti. S nje nebo izgleda bliže, duhovnost taktilna. Obrisi otoka sve do Pelješca dočaravaju pamćenje, more - povijest, cesta - sudbinu. Tako smo uzduž starog napoleonskog puta, od Galerije Mimice do crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u Lokvi, postavili 20 od 36 skulptura nastalih kroz tri Međunarodna kiparska simpozija na temu Svjetlo, Ljubav i Mir održana u Mimicama 1997., 2001. i 2018. godine u organizaciji Likovne kolonije Mimice, u želji da prostor koji nas je zadužio oplemenimo sa (zasad) 20 priča u kamenu, te sa svim onima koje ćete vi doživjeti i ispričati šetajući *Via Artisticom*.

Cesta kao arhetip života; osamljena, tiha, žedna, gola, bičevana vjetrovima... Danas je mimička stara cesta sretnija, blaženija i zaštićenija zahvaljujući nesebičnom angažmanu umjetnika koji su surađivali s Likovnom kolonijom Mimice, sluhu direktora PZ Mimice - Perislava Mimice koji je omogućio likovnoj koloniji stvaranje Galerije Mimice, senzibilnosti Grada Omiša pri rješavanju projekta „deponija", posebno bih naglasila dobru suradnju dogradonačelnice Rine Marušić i direktorice TZ Omiša Petre Bartulović koje su projekt *Via Artistica* svesrdno pomogle, te širokogrudnoj donaciji mimičkih obitelji Jelene Mimice, kćeri Ljiljane Mimice, te Špira Mimice, Gorana Mimice, koji su dio svog zemljišta na Rapama darovali Gradu Omišu kako bi se ekocid divljeg deponija na Rapama pretvorio u Arcadiju - umjetničku pozornicu u ambijentu skulptura. Posebnu zahvalu dugujemo gospodinu Petru Buljeviču ravnatelju Centra za kulturu Omiš, koji nam je stručno, komunikacijski i srcem pri svakom upitu i obraćanju bio velika podrška i pomoć.

Sretni smo, da u našem gradu radi i svojom umjetničkom i strukovnom kvalitetom oplemenjuje kulturni život grada. Zahvaljujući svima njima, 20 kamenih vertikala, poput rimskih miljokaza, danas su traseri kultiviranog prostora i svjedoče o visokoj razini kulture koja ih je iznjedrila.

Via Artisticu najavljuju skulpture postavljane godinama od mora do stare ceste kako bi nam pročistile duh, izoštrile percepciju i nagovijestile teme *Via Artistice*: ČETVRTA DIMENZIJA, rad akad. kipara Emila Trutanića 2018., priprema nas na drugačiju protočnost vremena kakvoj su sklone i umjetnost i molitva, ŽENA, rad akad. kipara Ante Brkića 2018.,

Introduction

If you take a closer look at the hollows of some stone sculptures which announce *Via Artistica* already from the waterfront of Mimice and the space around the store and the church, you shall feel the fullness of the Mediterranean landscape penetrating through a stone frame. The town of Mimice has been a proud inheritor of the thousand-year old beauty, tradition and strength of the Mediterranean landscape. This feeling of great respect and admiration towards the space was precisely what inspired the Art Colony of Mimice to create *Via Artistica* on the old Mimice Road. From this road, the sky looks closer and the spirituality appears more tactile. The contours of the island all the way to Pelješac evoke the memory, the sea – the history, the road – the destiny. We placed 20 to 36 sculptures outlining the themes of Light, Love and Peace along the old Napoleon Road stretching from the Gallery Mimice to the Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary in Lokva. The sculptures were created during the period of the three International Sculpture Symposiums held in Mimice in 1997, 2001 and 2018 and organised by the Art Colony of Mimice with the purpose of refining the space with 20 stories in stone (up to now) along with all the ones that you shall experience and re-tell walking along *Via Artistica*.

The road as an archetype of life; solitary, silent, thirsty, naked, wind whipped...Today, the old Mimice Road is more joyous, blissful and protected thanks to the selfless engagement of the artists who collaborated with the Art Colony of Mimice, the director of the Agricultural Cooperative Mimice – Perislav Mimica who enabled the Art Colony Mimice to create the Gallery Mimice, the City of Omiš which showed sensibility while managing the project "waste area". Also, I would like to emphasise the satisfactory cooperation between the vice major Rina Marušić and the director of the Tourist Board of Omiš Petra Bartulović who supported the project *Via Artistica* whole-heartedly. Furthermore, I would like to express my special thanks to the unstinting donation from the families of Jelena Mimica, her daughter Ljiljana Mimica, Špiro Mimica, Goran Mimica who have donated a part of their land in Rape to the City of Omiš so the ecocide of the wild waste area in Rape could be turned into Arcadia – an artistic stage placed in the sculpture environment. We owe special thanks to Mr Petar Buljević, the director of the Cultural Centre Omiš who has always responded whole-heartedly and professionally to our every request offering great support and assistance. We are pleased to say that this high-profile persona has been a part of our city enriching the cultural life of the city with its artistic and professional quality. Thanks to all of them, 20 stone verticals in the form of Roman milestones today represent the route markers of the cultivated space and witness a high level of culture which bred them.

govori o materijalnoj i duhovnoj snazi koja stvara život, a SV. FLORIJAN, rad kipara Ivana Pavića 2018., SV. IRENEJ, rad akad. kipara Lovre Jakšića 2018. i BOGORODICA, rad akad. kipara Ivana Jakšića 2018., o duhovnoj raskoši Mediterana koje je iznjedrilo kršćanstvo, poimanje života da smo tu sa zadatkom. Otkrivaju da će šetnja *Via Artisticom* biti šetnja arhetipima mediteranskog, mimičkog i osobnog univerzuma, i pozivaju na privatnu Odiseju po parku skulptura.

Tu nas iskonskoj čežnji za nepoznatim, vraća tvrdoglav pogled MIMIČKIH PLIVAČA, rad njem. akad. kipara Uda Bufflera 1997., okrenutih pučini, a do njih JEDRO, rad akad. kipara Mate Turića 2018., mami da se izazovu damo, da zaplovimo duhovnim morem iznad zvonika mimičke crkve, iza Brača, iza Hvara, putevima jantara i svile, da prijeđemo i same Gibraltarske stupove i da se znatiželjom Homerovog Odiseja otisnemo *Via Artisticom* kroz Mimičko staro selo prema Čavši. Tamo nas FOSILNA GRAĐA, rad slovenskog akad. kipara Dušana Bučara 2001., ankorira u porijeklo, u kamen koji je naša i kolijevka i grob, neprolazni spomenik prolaznosti. Sve probuđene strahove mimička MAJKA MANDE, rad pariškog kipara Huga Brusa 1997., utješti će zaštitničkom toplinom dok nas put vodi prema Rapama, prošaranim venama starih suhozida čiji je svaki djelić okamenjena graška znoja naših djedova i tu, pred skulpturom MARENDA TEŽAKA, rad kipara Zlatka Jakšića 2018., galaksija emocija implodira u snažnu obiteljsku priču. Nemirni se duh ekvilibrira dubokom zahvalnošću. Osjećamo da smo sazreli hodajući *Via Artisticom*. Da smo više ljudi. Otvorenost i prozračnost neba nad Rapama potiče mistična stanja: dok nam čuvarica beskraja, PTICA, rad akad. kiparice Sandre Nejašmić 2000., mjeri dušu, NOINA ARKA, rad akad. kipara Frane Šituma 2018., osnažuje nam viziju i slobodu za novim putem. Pred kulisom mora i planine jači je doživljaj onostranog: KLJUČANICA, rad akad. kipara Vinka Pešorde 2001., nas puni bliskošću, dječijom znatiželjom pronaći ključ kako bi otkrili tajnu umjetnika, KOST, rad akad. kiparice Antee Biskupović 2018., upućeni gleda s divljenjem i strahopoštovanjem, jer jednostavne forme su zahtjevne. Naša je Odiseja *Via Artisticom* dotakla točku tišine iz koje nema povratka u materiju, spremni smo se predati trasnsformirajućoj snazi ŽENE U BURI, rad kipara Daslava Petrovića 2018., i njenoj epifaniji beskonačnosti. Tu je i skulptura MATIĆ, fabulozno biće naše Rogoznice, rad akad. kipara Pere Jakšića, koja će oživjeti stare priče naših predaka. Skulptura RIBA, rad kipara Joška Čizmića 2018., željezna, napravljena od težačkih alata, budi sjećanja na minuli život naših Ihtusa.

Prepuštamo se cesti, moru i vjetru, mirisu vriska, kadulje i smriča, umjetnosti, molitvi. Pred crkvom Uznesenja BDM u Lokvi, dočekuju nas SV. VID, rad akad. kipara Ivana Jakšića 2018., SV. ROKO, rad akad. kipara Pere Jakšića 2018., i ISUS U GETSEMANSKOM

Via Artistica is announced by the sculptures which have been placed for years from the seafront to the old road in order to cleanse our spirit, sharpen our perception and announce the themes of *Via Artistica*: THE FOURTH DIMENSION, the work of the academic sculptor Emil Trutanić from 2018 prepares us for a different time flow to which both art and prayer tend to incline, THE WOMAN, the work of the academic sculptor Ante Brkić from 2018 speaks about a life-creating material and spiritual strength, ST. FLORIAN, the work of the sculptor Ivan Pavić from 2018, ST. IRENEJ, the work of the academic sculptor Lovre Jakšić from 2018 and MADONNA, the work of the academic sculptor Ivan Jakšić from 2018 express the spiritual abundance of the Mediterranean arisen from Christianity and accentuate the notion of a purposeful life. The sculptures foreshadow that the walk along *Via Artistica* shall be the walk through the archetypes of the Mediterranean universe, personal universe and the universe of Mimice inviting us to a private Odyssey in the sculpture park.

Moreover, the obstinate look in the eyes of MIMICE SWIMMERS facing the high seas, the work of the academic sculptor Udo Buffler from 1997 restores our primeval yearning for the unknown. Right next to the above-mentioned sculpture there is THE SAIL, the work of the academic sculptor Mate Turić from 2018. Inspired by Homer's Odysseus's curiosity, THE SAIL encourages us to be audacious and accept the challenge, to sail the spiritual seas above the bell-tower of the church in Mimice, leaving the islands of Brač and Hvar behind and heading towards the Silk and Amber Roads by crossing the Pillars of Hercules following *Via Artistica* through the old village of Mimice towards Čavša. Here, the FOSSIL MATTER, the work of a Slovenian academic sculptor Dušan Bučar from 2001 anchors us back in the origins, into the stone which represents both our cradle and our grave symbolizing evanescence. MOTHER MANDE, the work of the Parisian sculptor Hugo Brus from 1997 shall soothe all our awakened fears providing its protective warmth on our way to Rape. This road, dappled with ancient drystone walls every tiny part of which embodies a petrified sweat drop of our grandfathers leads us towards the sculpture THE FARM HANDS' BREAKFAST, the work of the sculptor Zlatko Jakšić from 2018 which emits the galaxy of emotions imploding into a powerful family story. The restless spirit equilibrates itself through a deep sense of gratitude. We feel matured and more human as we walk down *Via Artistica*. The openness and airiness of the sky above Rape invigorates mystical states: while the eternity protector, THE BIRD, the work of the academic sculptress Sandra Nejašmić from 2000 measures our souls, the NOAH'S ARK, the work of the academic sculptor Frane Šitum from 2018 strengthens our vision and freedom on the new roads.The scenery of the sea and the mountains reinforces the perception of the supernatural: THE KEY HOLE, the work of the academic sculptor Vinko Pešorda from 2001 fills our souls with intimacy and children's

VRTU, rad akad. kipara Pere Jakšića, 2016., i darivaju snagom bezuvjetne ljubavi.

Realizacijom uzbudljivog projekta *Via Artistica*, Likovna kolonija Mimice slavi 30 godina rada na umjetničkom oplemenjivanju Svjetlom, Ljubavlju i Mirom prostora od Omiša do Mimica.

Neka vas Svjetlo, Ljubav i Mir prate na putu *Via Artisticom* i na svim putima koji imaju srce.

Mladenka Mimica,
predsjednica Udruge Likovna kolonija Mimice

curiosity encouraging us to find the key to the artist's secret. THE BONE, the work of the academic sculptress Antea Biskupović from 2018 is to be observed with admiration and awe since the simple forms are also the most challenging ones. Our Odyssey through *Via Artistica* has reached the point of silence from where there is no return to the matter, we are willing to succumb ourselves to the transforming strength and eternal epiphany of THE WOMAN IN BORA, the work of the sculptor Daslav Petrović from 2018. Furthermore, there is also the sculpture MATIĆ, a fabulous creature of our Rogoznica, the work of the academic sculptor Pero Jakšić which shall revive the old tales told by our ancestors. The iron sculpture, THE FISH which is made from the farm hands' tools stands out as the work of the academic sculptor Joško Čizmić from 2018 and stirs the memories of our Ichthuses' past life.

We surrender ourselves to the road, the sea and the wind, to the scent of heather, sage and juniper, to art and prayer. ST. VID, the work of the academic sculptor Ivan Jakšić from 2018, ST. ROKO, the work of the academic sculptor Pero Jakšić from 2018 and JESUS IN THE GARDEN OF GHETHSEMANE, the work of the academic sculptor Pero Jakšić from 2016 greet us in front of the Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary in Lokva and endow us with the power of unconditional love.

Upon the realisation of this exciting project *Via Artistica*, the Art Colony of Mimice celebrates 30 years of its work, artistically refining the area from Omiš to Mimice through Light, Love and Peace.

Let Light, Love and Peace follow you on *Via Artistica* and all other heart-directed roads.

Mladenka Mimica,
Head of the Art Colony of Mimice

RIBA, kipar Joško Čizmić 2018.

Pregovor

Lijepo Vas sve pozdravljam u svoje osobno ime i u ime Centra za kulturu Omiš. Posebno pozdravljam dragu Mladenku Mimica predsjednicu LKM, pasioniranu zaljubljenicu u umjetnost i lijepo stvaralaštvo te umjetnike sudionike prošlogodišnje likovne kolonije; **Emila Trutanića, Zlatka, Ivana, Peru i Lovru Jakšića, Ivana Pavića, Anteu Biskupović, Daslava Petrovića, Franu Šituma, Matu Turića, Antu Brkića i Joška Čizmića**. Zahvaljujem im što su omiški kraj obogatili i oplemenili nesebičnim umjetničkim darovima. Ovogodišnja kolonija Mimice osim sakralnih motiva sv. Vida, sv. Roka, sv. Ireneja, sv. Florijana, Bogorodice, Noine Arke ponudila je i druge temetske forme kao motiv ribe, marende težaka, punih jedara, žene ili žene i vjetra u čarobnoj igri sudbine gdje vrijeme protiće na drugačiji način i za umjetnika stvaratelja i za onoga koji će ove radove gledati i kad nas više ne bude.

Prije mnogo i mnogo godina živio je na otoku Cipru staništu božice Venere bajkoviti mitski kralj Cipra **Pigmalion.** On je iz bjelokosti izrezbario lik žene i zaljubio se unj. Slušao je vjetar i vjetar mu darova **dah,** slušao je zemlju i ona mu darova **plodnost,** slušao je more i ono mu darova **mir i ljepotu**. Sve te darove Pigmalion ugradi u bjelokosnu ženu što se rađala u njegovim rukama, ali nešto mu je još nedostajalo. Ta se stvaralačka vatra rasplamsala toliko da je bio siguran da se radi o **ljubavi** te zamoli božicu Veneru da mu tvorevinu oživi. I kad je boginja to učinila on se oženi tim kipom koje poslije prozvaše **Galatejom**. To se vjenčanje, dragi prijatelji dogodilo i ove godine u bilom selu Mimice. Hvala Vam lijepa.

Petar Buljević,
ravnatelj Centra za kulturu Omiš

Foreword

It's my pleasant duty to bid you all a genial welcome on my behalf and on the behalf of the Cultural Centre Omiš. I bid a special and warm welcome to our dear Mladenka Mimica, the Head of the Art Colony of Mimice who is a passionate art lover and a fine creation enthusiast, and to artists participants of this year's Art Colony of Mimice: **Emil Trutanić, Zlatko, Ivan, Pero and Lovre Jakšić, Ivan Pavić, Antea Biskupović, Daslav Petrović, Frane Šitum, Mate Turić and Ante Brkić.** I would like to thank them all for enriching and refining the area of Omiš with their selfless artistic gifts. Apart from the sacral motifs of St. Vid, St. Roko, St. Irinej, St. Florian, Madonna and Noah's Ark, this year's Colony of Mimice has offered other thematic forms such as the motifs of fish, farm hands' breakfast, full sails, of woman or the woman and the wind intertwined in a miraculous twist of fate where the time flows differently both for the artist and the one who shall observe these works of art when we are no longer here.

Once upon a time there was a mythological king of Cyprus – **Pygmalion** who lived on the island of Cyprus, in the habitat of the goddess Venus. He carved the image of a woman out of ivory and fell in love with it. He listened to the wind which gave him the gift of **breath**, he listened to the earth which gave him the gift of **fertility**, he listened to the sea which gave him the gift of **peace and beauty**. Pygmalion embedded all these gifts into the ivory woman, but there was something lacking...That flame of creation was burning so brightly that he was convinced it was **love** so he asked Venus to revive his creation. Once the goddess made his wish come true, he married the statue naming it **Galatea.** That wedding ceremony, my dear friends, took place this year too in a white village of Mimice. Thank you so much.

Petar Buljević,
Head of the Coulture Center of Omiš

MIMIČKI PLIVAČI,
njem. akad. kipar Udo Buffler 1997.

JEDRO,
akad. kipar Mate Turić 2018.

FOSILNA GRAĐA,
slovenski akad. kipar Dušan Bučar 2001.

MAJKA MANDE,
pariški kipar Hugo Brusa 1997.

MARENDA TEŽAKA,
kipar Zlatko Jakšić 2018.

KLJUČANICA,
akad. kipar Vinko Pešorda 2001.

PTICA,
akad. kiparica Sandra Nejašmić 2000.

ŽENE U BURI,
kipar Daslav Petrović 2018.

MATIĆ,
akad. kipar Pere Jakšić 2018.

KOST,
akad. kiparica Antea Biskupović 2018.

ISUS U GETSEMANSKOM VRTU,
akad. kipar Pere Jakšić 2016.

SV. VID,
akad. kipar Ivan Jakšić 2018.

SV. ROKO,
akad. kipar Pere Jakšić 2018.

VIA ARTISTICA
projekt

Darivanjem i sudjelovanjem odgovorili su umjetnici na poziv stvaranja projekta Via Artistica. Svojim djelima, skulpturama izrazili su osobne emocije, vizije i stavove. Koristeći se kompozicijskim i kiparskim elementima upotpunili su riznicu Mimica djelima jedinstvenog izraza i osobnosti. Stvorili su djela iz kojih izčitavamo znakove postojanosti.

Umjetnost ovih oblikovanih volumena u prostoru, trodimenzionalni oblici – tijela, posjeduju dubinu, koja zahtijeva razgledavanje sa svih strana. Hodom po kružnici i svim upisanim točkama motrišta, sagledavamo cjelokupnu skulpturu, cijeli jedan svijet satkan od toliko kompozicija koliko ima točaka gledišta u tom magičnom krugu ophodnje.

Kruženjem ulazimo u četvrtu dimenziju, a to je vrijeme. Vrijeme klesanja, vrijeme druženja, vrijeme sudjelovanja, vrijeme darivanja.... Via Artistica vrijeme.

Isčitavanjem kompozicije, strukture i međusobnih odnosa djelova volumenske cjeline, rađa se povezanost stvaratelja i gledatelja u magićnom krugu vremena, prostora, spoznaja...

Kornelija Bajalo

ŽENA, *akad. kipar Ante Brkić 2018.*

VIA ARTISTICA
project

Artists have responded to the creation of the project Via Artistica by selflessly donating and participating in this artistic endeavour. They have expressed their personal emotions, visions and beliefs through their works and sculptures. By using the compositional and sculpting elements, the artists have completed the treasury of Mimice with their works which emit unique expression and personality. They have created the works from which we can read the signs of perseverance.

The art of these shaped spatial volumes and three-dimensional forms – figures possess a depth which demands to be observed from all angles. By walking along the circle and all the inscribed standpoints, we are able to observe the whole sculpture that is an entire world woven from as many compositions as there are standpoints in that magical walking circle.

Circling around enables us to enter the fourth dimension – time. The time of sculpting, socialising, participating and donating...the time of Via Artistica.

The connection between the creator and the observer in this magical circle of time, space and knowledge is born through the interpretation of the composition, structure and the volume unit part interrelationships.

Kornelija Bajalo

SV. IRENEJ, *akad. kipar Lovre Jakšić 2018.*

BOGORODICA, *akad. kipar Ivana Jakšić*

SV. FLORIJAN, *kipar Ivan Pavić 2018.*

ČETVRTA DIMENZIJA, *akad. kipar Emil Trutanić*, **2018.**

VIA ARTISTICA
priča o živoj umjetnosti

Kao i svako putovanje, tako i ovo ima svoj početak i cilj. Početak nalazimo u ideji da se kiparska kolonija uljulja u njedra Mimica i kao čedo se hrani onim što daju prsi na koje je naslonjeno. Tako je i kiparska kolonija nastala kako bi umjetnik inspiraciju tražio potaknut krajolicima, pričama i licima ljudi na koje će naići u Mimicama.

Svako dijete naraste i traži svoj životni prostor; traži da se proširi na druge prostore, jer ondje gdje je poniklo, nedostaje mu zraka, treba mu širina, žudi za samostalnim izričajem, želi se otkinuti na neki način od svog doma, stoga se nerijetko otiskuje na putovanja u kojima pronalazi nova životna iskustva koja će ugraditi u sebe. Pa kada se vrati svom domu, to iskustvo ugrađuje u onaj prostor iz kojeg je ponikao.

Vjerujem kako je ovaj projekt jedno odraslo dijete naraslo u kiparskoj koloniji, koje se malo otisnulo iz tijesnih kala Mimica kako bi po ovim stranama skupljalo nova iskustva koja će preko onih koji budu promatrali ova djela, prenijeti ponovo u prostor iz kojeg je ponikla.

Ova *Via Aritstica*, novi je prostor koji se otvorio umjetnosti; ovo je prostor u kojem će se pronaći novo nadahnuće što se ima ugraditi u biće cijele Rogoznice, ne samo Mimica. Putovanje kolonije na ovaj stari put koji povezuje ljude, slično je našim izletima u kojima se čovjek ispunja preko osjetila. I ono što primi u sebe, nosi nazad doma kao jedno novo iskustvo. Vraća se ispunjen.

Umjestnost kiparske kolonije iz Mimica krenula je na svoje putovanje i UŠLA U PROSTOR ŽIVOTA LJUDI pokazujući tako da umjetnost može sebi pronaći mjesto izvan galerija. Ovaj prostor ima svoju povijest koja se tiče ljudi koji su prostor oblikovali svojim radom. Sada umjetnost, postajući dijelom prostora, ugrađuje sebe i u povijest ovog prostora jer ga OBLIKUJE SOBOM. Ona je NOVI LJUDSKI RAD NA OVIM PROSTORIMA na kojima se više ne sadi loza, na kojima niče tek pokoja maslina. I kao što su ljudi koji su težačili po ovim padinama, pričali svoje priče, koje su ostale u zraku ovog prostora jer ih nema više tko ispričati, umjetnost želi sebe natopiti ne samo svjetlom ovih padina, već i zrakom tih zaboravljenih priča kako bi ovi prostori ponovo progovorili, ne toliko jezikom težaka, koliko jezikom umjetnosti.

Nadam se kako će ova djela progovoriti ljudima jednim novim iskustvom umjetnika; kako će svaki u susretu s ovim djelima osjetiti oblik kipa u prostoru, svjetlo koje se odbija od kipa, sjenu koju kip stvara. Preko toga će u dušu gledatelja ulaziti udarci dlijeta, i nadam se, misao kipara - njegova priča koju priča radom svojih ruku na ovom kamenu.

Nadam se kako će i ovaj prostor drugačije progovoriti ljudima. Obogaćen kipovima, neće samo govoriti o neopisivoj ljepoti pogleda sa ovih padina Dinare, već će govoriti i o ljudima koji imaju istančan osjećaj za lijepo, koji paze na prostor kojeg su izgradili njihovi preci, a tako paze i na memoriju ovog prostora.

Nadam se kako će se tako stare priče rogozničkih težaka probuditi. Sigurno se neće ispričati onako kako su ih pričali ljudi koji su ove prostore oblikovali znojem, ali će se pojaviti

VIA ARTISTICA
The Story of Living Art

Just like every other journey, this one too has its beginning and its end. The beginning is contained in the idea that the sculpting colony is an infant lulled into and nurtured by the bosom of Mimice. This was when the sculpting colony emerged allowing the artist to seek his inspiration in the landscapes, stories and faces of the people of Mimice.

Every child grows up looking for its living space; he wants to widen hishorizons since the place where he sprung from becomes too small, he lacks air, needs breadth of vision, craves for independent expression, yearns to tear himself away from his home often travelling worldwide in the search for new life experiences which he shall embed into the place he sprung from one day when he returns home.

I believe this project is an adult child who grew up in a sculpting colony and abandoned the narrow streets of Mimice in order to collect the new experiences only to transfer them back to the place he sprung from through the spectators of these works of art.

This *Via Artistica* is a new space opening itself towards art; it is a space where a new inspiration is to be revealed and embedded into the core of the entire town of Rogoznica, and not only Mimice. The old road of the colony's journey connects people and greatly resembles our trips which enrich a human being's senses. Thus, the human returns home filled with these new experiences feeling a deep sense of gratitude.

The art of the sculpting colony from Mimice set out on its journey and ENTERED THE LIVING SPACE OF THE PEOPLE thus showing that art can find its place outside the gallery walls. This space, shaped by the people's work has a historic character. Now, art is becoming a part of the space embedding itself into the history of this space thus SHAPING ITS REALITY. Art represents a NEW HUMAN WORK IN THIS SPACE where wine grape is no longer cultivated and hardly any olive tree grows. As the people were performing hard agricultural labour on these slopes and were telling their stories which remained stuck in mid-air since there was no one who wished to retell them, art has a desire to soak up not only the light of these slopes, but also the air of these forgotten stories in order for this space to speak up again using the language of art, and not that of farm hands.

I hope that these works of art shall speak to people through a new artist's experience; that every person shall feel the form of a sculpture in the space, see the light reflecting from the sculpture and the shadow created by the sculpture. I hope that the strikes of a broad tool and the sculptor's thought – his story retold with his hands on this stone shall penetrate the spectator's soul through these works of art.

I hope that this space shall speak to the people in a different manner. Embellished with sculptures, it shall not only speak about the indescribable beauty of Mount Dinara slopes, but also about the people who have a refined sense of aesthetics, take good care of the area built by their ancestors preserving thus the memory of the area.

I hope that the old tales of the farm labourers from Rogoznica shall be re-awakened. The tales shall surely not be re-

u srcu gledatelja preko ushita, preko uspomene koju će ponijeti s ovih krajeva, preko nekog utiska kojeg se duša gledatelja neće moći otresti. Putovanje kolonije se razvija tako na ovom putu i nastavlja u dušama sviju koji će ove krajolike natopljene umjetnošću gledati.

I tako smo došli do cilja. Vidite, cilj ovog putovanja nije u Mimicama. Cilj nijednog putovanja nije u nekom mjestu. CILJ JE U ČOVJEKU koji se putovanjem obogaćuje novim iskustvom koje će prenijeti na druge. Cilj ovog putovanja je u GLEDATELJU koji putujući ovim putem ulazi u OTVORENU GALERIJU koja je nastala suradnjom Boga i čovjeka. Nekada je to bilo suradnjom Boga i težaka, danas, Boga i umjetnika.

Dozvolite da se dotaknem tih težaka koji su ove prostore oblikovali. Nisu oni bili težaci. ONI SU BILI PRAVI UMJETNICI. Njihove skulpture su meje kamene, sazidane tako mudro da se ni nakon stotina godina ne ruše. Njihove skulpture su zemlje koje su krčili kako bi već postojećoj ljepoti dodali nove oblike terasa. Njihove skulpture su gomile kamenja izvađene iz zemlje i stavljene na jedno mjesto kao spomenik krvavom radu čovjeka. Gledate li tako na ovaj prostor, shvatit ćete kako je naš čovjek u Dalmaciji oduvijek bio umjetnik. Samo, njegova materija nije bila kamena gromada - ona je tek zrno prašine u materiji koju je oblikovao. Naš je čovjek bio UMJETNIK OD PROSTORA. I taj prostor kojeg je oblikovao, vraćao mu je svojom ljepotom i otkrivao mu jednu mudrost života koja se više ne pronalazi lako. Tako je stvorena jedna dijalektika u odnosu čovjek-prostor, u kojoj je svaki dobivao: prostor - ljepotu i misao čovjeka, a čovjek novo iskustvo života u prostoru.

Sada moram svoju misao ispraviti: cilj ovog putovanja je u GLEDATELJU koji putujući ovim putem ulazi u OTVORENU GALERIJU koja je nastala suradnjom Boga i čovjeka. Rekoh kako je to bilo nekada suradnjom Boga i težaka. E, to nije ispravno kazati, jer ovdašnji je težak ODUVIJEK BIO UMJETNIK. Ova je otvorena galerija nastala u suradnji Boga i umjetnika, ma kako god tog umjetnika zvali: kipar, slikar, težak,...

Stoga, ova umjetnost utisnuta u ovaj prostor ima dodanu vrijednost. Ona oživljava rad ljudi koji su ovdje stvarali jednu drugačiju umjetnost i nastavlja pričati njihove priče svojim jezikom. Iste su to priče - to su priče ljudi koji žele prostor oplemeniti, žele ga dotaknuti svojim radom, svojim prstima tako da netko drugi po tom radu otkrije jednu ljepotu u prostoru. Radom čovjeka, umjetnika, stvorila se jedna nova dijalektika u odnosu umjetnost - prostor; umjetnost je postala živa u prostoru, a ovaj je prostor ponovo oživio zahvaljujući umjetnosti.

Don Zvonimir Mijić

told the same way the people who shaped this area with their sweat told them, but they shall arise in the spectator's heart through enthusiasm, through a memory they shall carry with them from this area, through an impression which the spectator's soul will not be able to easily shake off. Thus, the colony's journey develops further on this road and continues to exist in the souls of all the people who shall observe these art-soaked landscapes.

So, we have reached our destination. You see, the destination of this journey is not Mimice. The destination of any journey does not lie in a place. THE DESTINATION LIES WITHIN THE MAN who enriches his soul with a new experience so he could share it with others. The destination of this journey lies within the SPECTATOR, who by travelling along this road, enters the OPEN GALLERY which was created by the interaction between God and a man. Long time ago, it used to be an interaction between God and farm hands, nowadays it is the interaction between God and an artist.

Allow me to mention all the farm labourers who shaped this space. They were not merely farm labourers. THEY WERE THE TRUE ARTISTS. Their sculptures are boundary stones built so wisely that even after hundreds of years they remain stable and standing. Their sculptures are the land they used to clear in order to add the new terrace shapes to the already existing beauty. Their sculptures are the heaps of stones excavated from the ground and placed on one location serving as a monument which symbolizes man's back-breaking labour. If you look at the area from this perspective, you will soon realise that a Dalmatian man has always been an artist. But, his material was not a stone heap –it is only a grain of dust in the material he used for shaping. Our man was a SPATIAL ARTIST. The space he shaped repaid him with its beauty and revealed a certain life wisdom to him that is not easily to be discovered. Thus, a particular dialectical relationship man – space was created. This relationship benefited both sides: the space was granted with the beauty and the thought of a man whilst the man received a new experience of life in the space.

Now, I have to correct my thought: the destination of this journey lies within the SPECTATOR, who by travelling this route, enters the OPEN GALLERY which was created through an interaction of God and a man. As I have said, back in the old days it used to be an interaction between God and a farm labourer. Well, I stand corrected since the farm labourer of this place has ALWAYS BEEN AN ARTIST. This open gallery was created through an interaction between God and an artist, whatever name we call this artist by: sculptor, painter, farm labourer...

Hence, the art imprinted into this area has an added value. It revives the work of the people who created a different kind of art here and continues to tell their stories in their own language. They are similar stories – the stories of the people who wish to refine the space, mark it with their work and fingers so that somebody else discovers the beauty of the space. The work of a man, of an artist has created a new dialectical relationship art – space; art has become alive in the space, and this space has been revived anew thanks to art.

Father Zvonimir Mijić

LIKOVNA KOLONIJA MIMICE
VIA ARTISTICA - Park skulptura
VIA ARTISTICA
Lokva Rogoznica
2 km
Mije Mimice
GALERIJA MIMICE
GARDEN EDEN
Majolika
Kolata